Daha güçlü bir PPKK için ileri !

Karkerên Hemû Welatan Yekbin!

PÊŞENG

BO ŞOREŞ

25 MAYIS 1987

SAYI : 54

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

PPKK BİLDİRİSİ

M.Şirin'in Katili Sömürgeci Faşist Diktatörlüktür!

Kürdistan halkının yiğit evladı, partimizin taraftarı ve Van 100. Yıl Üniversitesi öğrencisi MEHMET ŞİRİN TEKİN yoldaş, 3 Mayıs 1987 tarihinde Van'da eli kanlı gerici-faşist bir grubun bıçaklı ve sopalı saldırısı sonucu kahpece katledildi. Aynı saldırıda yedi öğrenci de ağır yaralandı.

Sömürgeci faşist diktatörlüğün sözcüleri, üniversitenin rektörü, valilik ve müftülük saldırının gerçek nedenini gizlemek için yıllardır gerici-faşist saldırılara gerekçe gösterilen yalan ve demagojilere başvurdular. Onlara göre olay, oruç tutanların-tutmayanların, Elazığ ve Diyarbakırlıların çelişkileri sonucu meydana gelmiştir, kendiliğindendir,ortada "tahrik"var.

Oysa her şey o kadar açık ki. Rektör faşist, Dekan ve öğretim üyelerinin çoğu "Türk -İslam sentezi" hamuruyla yoğrulmuştur.Saldırıdan önce faşist güruhlarla kimi öğretim üyeleri toplantı yapmışlar. "İrşat ekipleri defalarca İslam için "cihat" çağrısı mahiyetinde konferanslar verdiler. "Türklük şuur ve gururu" öğrencilere şırınga edilmek istendi. Daha birçok yol ve yöntemle gerici-faşist kadrolaşma göçlendirilip geliştirildi. Faşist rejimin genel politikasının temel birer parçaları olan bu çalışmalara kapılmayan, aksine direnen öğrenciler hedef gösterildi. İşte M. Şirin de hedef gösterilenlerin başında geliyordu. Çünkü o Kürdistan İşçi sınıfı ve emekçi halkının davasında, Kürdistan Öncü İşçi Partisi' nde karar kılmıştı. Sömürgeci Türk burjuvazisinin Kürdistandaki egemenliğine karşıydı ve bunu koşullara uygun bir biçimde verdiği mücadelede yaşatıyordu. O, Kürdistan ve Türkiye gençliğinin elele, omuz omuza üniversite ve yüksek okullarda verdiği anti-faşist mücadelenin de militan bir neferi idi. Tüm bunlar nedeniyle, Veteriner Fakültesinin bazı öğretim üyeleri tarafından M. Şirin'in hedef gösterildiğini, bir çok öğrenci özellikle vurguluyor.

M. Şirin'in katledilmesi, üniversitelerde 12 Eylül darbesinden sonra "devlete yardımcı

Devamı: S. 11'de

PPKK'nin 12. Kuruluş Yıldönümü Coşkuyla Kutlandı

Geçtiğimiz 22 Nisan'da PPKK kuruluşunun 12. yılını doldurarak 13'üne girdi. Partinin 12. kuruluş yıldönümü yurt içinde ve dışında değişik eylemlerle kutlandı.

Yurtiçinde, "Herşey Daha Güçlü Bir PPKK İçin" başlıklı 22 Nisan 1987 tarihli bildiri yaygın bir biçimde dağıtıldı. Bildiride kısaca PPKK'nin kurulduğu dönemin koşullarına ve 12 yıllık mücadelesinin ana hatlarına değinildi ve bu dönemin halkımızın tarihinde önemli bir yere sahipolduğu vurgulandı. Partinin 12. kuruluş yıldönümünde, ülkede, ayrıca üzerinde "PPKK 12 Yaşında", "PPKK— Kürdistan Ulusal Ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelesinde 12 Yıl...", "Yaşasın Sömürgecilik, Yaşasın Bağımsızlık- Yaşasın Tüm Ulusal Demokratik Güçlerin Ortak Mücadelesi— PPKK", "Kürdistan'daki İmha, Yıldırma Ve Giderek Yoketme Politikalarına HAYIR! —Yeni "Mecburi İskan" lar Mücadelemizi Durduramaz! — PPKK", "Yaşasın Halklarımızın Mücadele Birlik ve Kardeşliği! — Yaşasın Sol Birlik — PPKK" sloganları yazılı olan değişik duvar pul ve afişleri dağıtılarak duvarlara yapıştırıldı.

Partinin 12. kuruluş yıldönümü yurtdışında, Federal Almanya'nın Hannover kentinde 25 Nisan günü düzenlenen bir geceyle kutlandı. Gecede yapılan Kürtçe konuşmada, partinin 12 yıllık mücadele tarihine değinilerek bu mücadelenin halkımızın gözünde büyük bir önem ve saygıya sahip olduğu vurgulandı. Ayrıca günümüzde aciliğini koruyan yurtsever güçlerin birliği sorununda bütün devrimci yurtsever örgütlere birlik çağrısı yapıldı. Gecenin müzik, folklor, ve slayt (dia) gösterileri de salonu dolduran seyircilerin dikkatlerini çekerek gecenin büyük bir coşku içinde geçmesine, renklenmesine katkıda bulundu.

●

www.arsivakurd.org

Irak'ın Başlattığı Saldırı Neye Yönelik?

M.Ciwan

Irak Kürdistanı'ndan ulaşan son haberler, Irak diktatörlük rejiminin Kürt halkına karşı çok yoğun ve çok yanlı bir saldırıya geçtiği yolunda.

Saldırıda düzenli ordunun yanısıra 200 bin kişilik bir milis gücün de savaş araçlarıyla donatılmış olarak pêşmerge kuvvetlerine karşı harekete geçirildiği belirtiliyor.

Kürdistan Yurtseverler Birliği, I-KDP ve CUD'un geçtiğimiz ay yaptıkları ayrı ayrı açıklamalarda, Irak Ordusu'nun Süleymaniye ve Erbil (Hewler), yöresinde, hem pêşmerge üslerini dağıtmak, hem de Kürt halkını Irak'ın güneyindeki Arap bölgelerine göçe zorlamak için kimyasal bombalar kullandığını, onlarca kişi yaşamını yitirirken 300 dolaylarında insanın da yaralandığını belirttiler. Aynı açıklamalara göre sadece Dihok ve Musul illerine bağlı yörelerde göçe zorlanan köylerin sayısı 240'ın üzerindedir. Güneye göçe gönderilmeyen köyler de boşaltılarak toplu kamplara yerleştiriliyor.

Kürdistan'ın kurtarılmış topraklarında Irak ordusunun ve savaş uçaklarının erişemediği alanlara da dört yıl önce gerçekleştirilen anlaşma çerçevesinde Türk ordusu saldırıyor. Son gelen haberlerde Irak Ordusu'nun büyük milis gücü desteğinde güney'den saldırıya geçtiği Behdinan bölgesindeki kurtarılmış alanlara Türk ordusu da kuzeyden saldırıyor. Irak ile Türkiye, Behdinan bölgesindeki pêşmerge güçlerini muhasara altına alıp mücadeleyi bu alanda boğmaya çalışıyorlar.

Bütün bu olaylar, Irak rejiminin, Kürdistan kurtuluş hareketini boğmak için, bütün var gücünü ve her türlü savaş aracını kullanarak safdışı etmek istediğini ve bu istekte oldukça acele davranma, bir an önce "işi bitirme" düşüncesinde olduğunu gösteriyor. Aynı arzu ve çırpınış Türkiye'de de var.

Peki bu yeni olağanüstü hamle, bu oldukça çabucak "işi bitirme" çırpınışı neden? İran-Irak savaşının günümüzde geldiği aşamayı ve bu süreçte savaşın kaderini değiştirmek için gösterilen bölgesel ve uluslararası girişimleri yakından bilenler için Irak ile Türkiye'nin tavrı hiç şaşırtıcı değil.

Başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin ve bölgedeki gerici devletlerin yedi yıldır sürmekte olan savaştan ne Irak'ın ne de İran'ın kazanmasından yana oldukları biliniyor. Ama özellikle geçtiğimiz yıl İran'ın savaşta ileri mevziler elde etmesi, neredeyse Basra'yı elegeçirebilecek konuma gelmesi ihtimali, birden bire bu güçlerde savaşın gidişatını kontrollerinden çıkarabilecekleri ve İran'ın istenmeyen bir zafer elde edebileceği kaygı ve korkusu başgöstermiştir. Zaten bu kaygı ve korkudur ki İran'ı artık sınırlama ve sıkıştırma gereksinimini ortaya çıkarmış ve "İrangate" denilen skandallar kampanyası altında İran abluka altına alınmıştır. Şimdi İran ile Irak (itirazcı olduğu ve yaramazlık yaptığı için de özellikle İran) emperyalistlerin çıkarlarına uygun bir barış anlaşmasına zorlanıyorlar. Türkiye ve Irak böyle bir anlaşmaya dünden razı. Onların hesabı bunca sıkıştırma ve ablukaya İran'ın da sonuna kadar direnemeyeceği ve eninde sonunda "barış" masasına oturacağı yönündedir. Böyle olunca Irak ve Türkiye için istedikleri barış ve istikrarı engelleyebilme gücünde olabilecek bir güç kalıyor: O da, başta Irak Kürdistanı'ndaki olmak üzere Kürdistan ulusal kurtuluş hareketidir. Eğer Kürtler imzalanması için çaba gösterilen barışın kaderini etkileyecek temel unsurlardan biri olurlarsa elbetteki böyle bir barış Kürt halkının da istem ve çıkarlarını gözönünde bulundurmak zorundadır. İşte Türkiye ve Irak'ın özellikle korktukları nokta da budur. Bu nedenle daha şimdiden Kürdistan kurtuluş hareketini dağıtmak, dumura uğratmak ve onu "barış ve istikrar" sürecinde rol oynayabilecek asli unsurlardan biri olmaktan çıkarmak için var güçleriyle pêşmerge güçlerine saldırıyor, Kürt halkına karşı ikili ve çok yönlü düşmanca planları hayata geçirmeye çalışıyorlar.

Irak ve Türkiye bunu başarabilecekler mi? Bu elbetteki tümüyle onların belirleyebileceği bir durum değil. Sorunun yanıtını verecek olan diğer taraf da bizzat Kürt halkı ve özellikle Irak Kürdistan'ı siyasal güçleridir.

Elbetteki Kürt halkının kurtuluş mücadelesi çok zor ve sayısız dezavantajları olan bir süreçten geçiyor. Öte yandan düşmanın emelini kursağında bırakacak olanaklara sahip bir potansiyeli içinde barındırdığı da yadsınamaz. İşte sorun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ve özellikle bu mücadelenin siyasal önderlerinin varolan potansiyeli hayata geçirip geçiremeyeceklerine bağlı. Bunu da önümüzdeki yakın dönem gösterecek●

PEŞENGÎ OKU-OKUT !

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

Bir Okuyucu Mektubu:

NEWROZ'U COŞKUYLA KUTLADIK

Sömürgeci-faşist diktatörlüğün baskı, zulüm ve terör havasıyla, soykırım ateşini günbe gün daha da alevlendirdiği ; Türkiye egemenliğindeki parça yetmiyormuş gibi diğer parçalara da saldırıları yoğunlaştırdığı bir süreçte, Kürdistan'da körüklenen cehenem ateşine karşın mücadele geleneğimizin ulusal sembolü Newroz ateşini gürleştirdik, Newroz'u benliğimizde yaşadık, yaşattık.

Newroz ulusal bayramımızsa, bu bayramı yaşatmak, bir gül gibi diri tutmak, emekçi halkımızın nasırlı elleriyle, kokusunu yaya yaya yarınlara taşımak da, mücadele geleneğini boyutlandırmak da, mücadelemizin bir parçası ve yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

İşte, bu bilinç ve sorumluluktan hareketle, bizler İstanbul'da bulunan PPKK taraftarları, devrimci coşkumuzla yaktığımız ateşlerle ve en önemlisi yaptığımız eylemlerle mücadele bayrağının dalgalandırılması ve bu geleneğin yaşatılması doğrultusunda, üzerimize düşen tarihsel sorumluluğu yerine getirmiş olmanın verdiği onur ve güçle mücadeleye devam ediyoruz.

Evet, İstanbul'da, Newroz'dan iki hafta evel bazı eylemler gerçekleştirdik. Newroz Eylem Programımızı, partimizin MK yayın organı olan Pêşeng'in Mart-Newroz özel sayısını başta buradaki Kürt emekçiler olmak üzere, duyarlılığını canlı tutabilmiş ve ulaşabildiğimiz herkese okutarak başlattık. Bununla birlikte, kahvehanelerde, okullarda, işyerlerinde, aile toplantılarında ve geniş yurtsever çevrelerde faşist diktatörlüğün, ülkemizin Irak egemenliğindeki parçasına yöneltiği saldırılar ve halkımızın değişik illerde, kendi topraklarından sökülüp, göçe, mecburi iskana zorlanması çabalarına karşın sürekli olarak insanları duyarlı kılmaya çalışarak, Newroz'un mücadele geleneğini bu tür uygulamalara ve diktatörlüğe karşı verilen mücadeleyle bütünleştirilip, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımımızın izlediği yolda daha güçlü adımlar atılarak sürdürülmesi gerekliliği doğrultusunda propagandalar yaptık. Newroz'dan bir hafta öncesine kadar yoğun olarak sürdürdüğümüz ve insanlarımızı Newroz bayramının kutlanması için duyarlı kılmaya yönelen çabalarımız, ürünleriyle birlikte, insanlarımızın güvenlerini pekiştirdi ve yeni yeni ilişkilerin kurulmasına zemin hazırladı. Partimize olan güven ve sempati daha da pekişti.

Newroz'dan önceki bir haftalık sürede eylemlerimizi yoğunlaştırarak, daha geniş kitleleri duyarlı kılmaya yöneldik ve hepimiz, kalın uçlu kalemlerle otobüste, trende, vapurda, telefon kulubelerinde, okullarda, işyerlerinde, duvarlarda, kısacası ulaşabildiğimiz, yapabildiğimiz her yerde Newroz'un anlam ve önemini belirten sloganlar, toplu göçe ve ülkemizin Irak egemenliğindeki parçasına yönelen saldırılara karşı daha birçok konuda sloganlar, yazılar yazdık. Tabii ki en çok da Newroz ile ilgili olanlarına ağırlık vermeye çalıştık. Bunlar sürerken, bizce, eylemlerimizin içinde çok önemli bir yer tutan ve değişik üniversitelerde başarıyla sonuçlanan eylemlerimize özellikle değinmek gerekir.

İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki ana binasının duvarlarına yoğun bir şekilde yazılan ve öğrencilere yansıyan yazılar ile, Edebiyat, Fen ve Eczacılık Fakültelerinde atılan pullar; Mimar Sinan Üniversitesi'nin Fındıklı'daki ana binasında değişik yerlerde yazılan yazılar ve atılan pullar ile Yıldız Üniversitesi'nin Beşiktaş'taki ana kampüsündeki beş binaya atılan pullar ve yazılan yazılar, önemli bir ürün verdi ve okul yönetimlerinin acele müdahaleleriyle pullar toplatıldı, yazılar silindi. Tabii ki, her siliniştten sonra aynı türden yazılar bir daha yazıldı bu üniversitelerde.

Toplumun en canlı en dinamik kesimlerinden olan öğrenci gençliğin içinde yapılan eylemler, ürünler verdi ve mücadelemize güç kattı.

Eylem programımızın en önemli noktasını da Newroz'dan iki gün önce yaptığımız afişlemeler oluşturdu. Bunlardan çoğu sabahleyin polis tarafından sökülmüşken, bazıları da bir-iki gün duvarlarda kalabildi. Aslında bunlara afiş-duvar gazetesi karışımı demek daha doğru olur. Çünkü Newroz'un mücadele geleneği ve ülkemizin Irak egemenliğindeki parçasına yönelen saldırılarla ilgili iki kısa yazı ve değişik sloganlarla afişler oluşturuldu. Aynı gece hazırlanan pullar da, değişik yerlere atıldı.

Afiş ve pullar için, değişik semtlerde oluşturduğumuz gruplarla eylemi gerçekleştirdik.

Eylemlerimizi, Gazi Osman Paşa, Aksaray, Laleli, Beyazıt(İstanbul Üniversetisi çevresi ağırlıklı), Sirkeci, Eminönü, Beşiktaş(Yıldız önü ve çevresi ağırlıklı), Maçka İTÜ kampüsü çevresinde yoğunlaştırdık. Ve eylemlerimizin tümünü de başarıyla sonuçlandırdık.

Newroz günü de değişik gruplar halinde, evlerde toplantılar yapıldı, Newroz ateşleri yakıldı, Newroz şarkıları çalındı, söylendi ve dayanışma ortamı yaratıldı, insanlar duyarlı kılındı.

Evet, bir bütün olarak yaptığımız eylemler, belki çok"büyük" değil. Ama, mücadelemizde önemli bir aşama olduğu ve azımsanmayacak ürünler verdiğini de belirtmekte yarar vardır. Ve bu eylemlerimizle, şunu kanıtlama, gösterme fırsatını da bulduk; mücadelenin çok boyutluluğu...

Eylemler, ister küçük, ister büyük olsun, bir bütün olarak mücadeleye ivme kazandırır. Kitleleri duyarlı kılma ve mücadele geleneklerini boyutlandırmaya yönelik bir temelde yaptığımız "küçük" eylemler, kendimize olan güvenimizi de pekiştirirken, insanla-

Devamı: S. 5'te

DEK PLATFORMU
DEMOKRATİK ÖĞRETMEN HAREKETİNİN BİRLİK ZEMİNİDİR

N. Aryan

Faşist diktatörlüğün yedi yıldan beri halkımız üzerinde estirdiği faşist teröre rağmen, halklarımızın mücadelesi durdurulamadı. Bugün yaşamın her alanında boy veren kıpırdamaların, diktatörlüğün zulüm ve kanla ördüğü yasaklar duvarında gedikler açan boyutlara varması, diktatörlüklerin egemen olduğu diğer ülkelerde olduğu gibi; Türkiye ve Kürdistan'da halklarımızın mücadelesinin barbarlık düzeyindeki zulümle durdurulamayacağını kanıtlıyor.

Diktatörlüğün yarattığı tüm olumsuz koşullara karşın, kaybedilen tüm hakların geri alınması, daha ileri hakların sağlanması temelinde örgütlenme ve mücadeleye yönelik çabaların yoğunlaştığı alanlardan biri de eğitim alanıdır.

ANADİLLE EĞİTİM VE TÖB-DER

Türkiye ve Kürdistan öğretmenlerinin demokratik hareketi, onurlu bir mücadele geleneğine sahiptir. Türkiye'de, demokratik düzeyde; ırkçı, şoven asimilasyoncu eğitime karşı anadille eğitim talebini, demokratik eğitim talebinin temel iki ayağından biri olarak öğretmen hareketi içinde pratikte ilk kez savunma onuru da eğitim emekçilerimizin 200 bin üyesi ve 670 şubesiyle örgütsel ifadesi olan TÖB-DER'e aittir.

12 Eylül 1980 faşist darbesinden bir yıl önce TÖB-DER'in çalışmalarının durdurulmasının, darbeden hemen sonra bu örgüte karşı saldırıların vahşet boyutlarında sürdürülmesinin altında yatan gerçek neden de eğitim emekçilerimizin bu onurlu mücadelesidir.

Demokratik öğretmen hareketi; hem örgütsel, hem mücadele hedefleri, hem de düşünsel anlamda kendini sürekli yenileyerek bulunduğu noktaya ulaştı. Bunda, demokratik öğretmen hareketine omuz veren güçlerimizin belirleyici rolleri vardır. Eğitim emekçileri, kaybedilen halkların tekrar kazanılması, daha ileri hakların sağlanması temelinde, bu hareketi bulunduğu noktadan daha ileriye götürme görevi ile karşı karşıyadırlar. Bu görev yerine getirilirken, cılız da olsa, demokratik öğretmen hareketini özellikle ideolojik anlamda geri götürecek eğilimler de olacaktır. Bunlardan, özellikle ırkçı-şoven burjuva ideolojisi olan Kemalizmi "ilericilik" adına demokratik öğretmen hareketine egemen kılmaya çalışacak olanlara karşı duyarlı olunmalıdır. Bu, demokratik öğretmen hareketinin gelecekteki birliğinin de gereğidir.

OLMAZSA OLMAZ BİRLİK KOŞULU

Demokratik öğretmen hareketinin doğası gereği barındırdığı çeşitli eğilimlerin ezici çoğunluğunun "Düşünsel ve eylemsel planındaki bir çok kazanımlarımızla varmış olduğumuz aşamada ve bu kazanımlar temelinde, en geniş öğretmen kitlesine seslenmek ve sahip çıkmak, olmazsa olmaz bir tutum" olarak benimsemesi; ayrıca anadille eğitim teminin somutta savunulmasını hem demokratlığın bir gereği hem de demokratik öğretmen hareketinin birliği açısından önemi üzerinde birleşmeleri, demokratik öğretmen hareketinin mirasçılarının bu hareketi geri zeminlere götürmemeye ilişkin kararlılıklarını gösteriyor. Bu, eğitim emekçilerinin gelecekteki mücadele birliğinin bir güvencesidir. Bu anlayışın gerekleri pratikte yerine getirildiği ölçüde demokratik öğretmen hareketi yığınsallığını ve etkinliğini daha ileri boyutlara vardıracaktır.

Demokratik öğretmen hareketinin en önemli geleneklerinden biri de sömürgeci burjuvazinin tüm saldırılarına, örgütsüz bırakma çabalarına karşı, uzun mücadele yıllarının deney birikimini yaratıcı bir şekilde kullanarak tam bir birlik içinde yeni örgütler yaratma becerisidir.

Bugün demokratik öğretmen hareketinin içinde bulunduğu koşullar, geçmişte benzeri görülmemiş derecede ağırdır. 12 Eylül darbesinden bir yıl öncesinden bugüne dek geçen 8 yıl boyunca öğretmenlerimiz örgütsüz bırakılmıştır. Bu dönemde, kukla mahkemelerce TÖB-DER kapatılmış, TÖB-DER yönetici ve üyelerinden binlercesi işten atılmış; sürgünler kitlesel boyutlara varmış, Kürt öğretmenler mecburi iskana tabi tutulmuş, 24 Ocak kararlarının uygulanmasının ekonomide yarattığı tahribatlar, tüm çalışanlar gibi öğretmenlerimizi de gecekondu kiralayamayacak derecede sarsmıştır.

EĞİTİM ALANINDAKİ TAHRİBATLAR ŞİDETLİ BİR DEPREM ALANINI ANDIRIYOR

Demokratik öğretmen hareketinin büyük saldırılar altında bulunduğu bu dönemde, gerici eğitim sistemine daha ırkçı, daha şoven, daha asimilasyoncu bir karekter kazandırılmıştır. Ana okullarından üniversitelere dek tüm eğitim kurumlarında, faşist diktatörlüğün istediği tipte kişiliksiz, emredileni yapan, uysal, Allaha şükürcü; ama her şeye

Pêşeng: Sayfa 4

rağmen koşulsuz, "varlığını Türk varlığına armağan" edebilen nesillerin yetiştirilmesi politikası da 200 bin eğitim emekçisinin biricik örgütü TÖB-DER'in kapalı bulunduğu koşullarda daha kolay uygulandı ve uygulanıyor. Tüm bunlara ek olarak; faşist diktatörlük, eğitim emekçilerimizin dernek düzeyinde bile örgütlenmelerini yasayla yasaklayarak bu konudaki şerefsizliği Taylan'dan sonra Güney Afrika ırkçı beyaz azınlık rejimi ile bölüşen ikinci ülke oldu. Kısacası, bu karanlık dönemin neden olduğu eğitim alanındaki tahribatlar, şiddetli bir deprem yerinde gözlenen tahribatları andırıyor. İşte bu koşullar, eğitim emekçilerimizin demokratik mücadelesinin birlikçi geleneğini daha çok ön plana çıkarmayı, grupçu davranışlardan sakınmayı zorunlu kılıyor.

Öyleyse, tüm elverişsiz ağır koşullara rağmen demokratik öğretmen hareketinin toparlanması, onurlu mücadele geleneğine uygun olarak daha da ileri aşamalara varmasının koşulları nelerdir?

ÖĞRETMEN HAREKETİNİN TOPARLANMASI İÇİN NE YAPILMALI?

Her şeyden önce, 200 bin üye ve 670 şubesi ile demokratik öğretmen hareketinin örgütsel ifadesi olan TÖB-DER'in meşruluğu tüm kazanımlarıyla savunulmalıdır.

Öğretmenlerimizin örgütlenmeleri önündeki "yasak" duvarının yıkılması mücadelesi, öğretmenlerimizin ekonomik demokratik talepleri temelinde diktatörlüğü yıkma mücadelesiyle birleştirilmelidir.

DEK platformunun prensip ve mücadele hedefleri, demokratik öğretmen hareketinin birlik zemini olarak benimsenmeli, öğretmen hareketini bu zeminin gerisine götürmek isteyen eğilimlere izin verilmemelidir.

Demokratik öğretmen hareketinin TÖDMF'den TÖS'e, TÖS'ten TÖB-DER'e geçişte uygulamayı başardığı birlik prensipleri, önümüzdeki dönem için de yararlanılması gereken olumlu kazanımlardır. Bu prensiplere sarıldığı oranda demokratik öğretmen hareketi birliğini sağlayacak ve giderek diktatörlüğü yıkma mücadelesinde demokratik halk güçlerimiz arasındaki onurlu ve etkin yerini daha iyi alacaktır.

Öğretmen örgütlenmesi adımları atılırken, TÖB-DER'in yapısı gözönünde bulundurularak, en geniş demokratik katılım sağlanmalıdır. Bu katılımın sağlanması için gerekli çabayı göstermeyen bir örgütlenme girişiminin eğitim emekçilerimiz içinde uzun sürede yaşam bulması olanaklı değildir.

ŞOVENİZME KARŞI MÜCADELEDE TÖB-DER'İN ONURLU BİR YERİ VARDIR

Demokratik öğretmen hareketinin örgütlülük tarihinde, ülkelerimizin siyasal konumundan kaynaklanan eğitim sorunlarını gerçekçi bir biçimde kavrayan, bu doğrultuda mücadele eden bir örgüt olarak TÖB-DER'in çok önemli bir yeri vardır. Özellikle sömürgeci politikanın eğitim alanına yansıyan biçimi olan ırkçı, şoven ve asimilasyoncu eğitime karşı mücadele sürecinde, Kürt çocuklarına "anadille eğitim" talebini savunarak bu alandaki tabuları kırmasını unutmak mümkün değildir. Ama bu böyledir diye demokratik öğretmen hareketinin görevi ve mücadelesi TÖB-DER'in açılması mücadelesiyle sınırlanamaz. Zaten TÖB-DER'in önemli mücadele hedeflerinden biri de grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesiydi. Bu nedenle, demokratik öğretmen hareketinin sürekli kendini yenileyen 70 yıla yakın mücadele geleneğine uygun, TÖB-DER'den daha ileri bir örgütlenme biçimi olan grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak talebi ısrarla savunulmalıdır. Ama bu hedefe varma sürecinde, koşullar daha geri örgütlenme biçimleriyle de eğitim emekçilerimizi karşı karşıya bırakabilir. İşte bunun adını ve biçimini de demokratik öğretmen hareketinin mirasının meşru sahipleri, yani TÖB-DER yöneticileri, TÖB-DER üyeleri ve demokratik hakları için mücadeleyi önüne koyan diğer öğretmenler saptayacaktır.

ÖĞRETMENLERİMİZİN HAREKET BİRLİĞİNE İLİŞKİN ÖRNEK TUTUMU

Diktatörlüğün yasal engellerine, polis ve askerlerin vahşi saldırılarına rağmen, eğitim emekçilerimiz örgütlenme yasağını sarsıyorlar. Bu alanda geliştirdikleri yaratıcı yöntemler, öğretmenlerimizin demokratik mücadeledeki onurlu yerlerine ne denli layık olduklarını gösteriyor.

Gerek TÖB-DER yönetiminde yer alan ve gerekse yönetim dışında olan eğilimlerin demokratik öğretmen hareketini bulunduğu aşamadan geri götürmeden DEK (Demokratik Eğitim Kurultayı) platformu zemininde örgütleyip etkin kılma üzerinde görüşbirliğine varmaları, başka alanlar için de örnek alınması gereken bir tutumdur ve eğitim emekçilerimizin demokratik hareketinin olgunluğunu gösteriyor●

NEWROZ'U COŞKUYLA ...

Bastarafı s. 3'te

rımızın bize olan güvenlerini de güçlendirdi. Ve bizler, güçlenerek, faşizme karşı savaşımın illegalite koşullarındaki mücadelenin, pratik sorunlarını savaşarak, yapımızda hisede hisede öğreniyoruz. Cesaretimizi önceki mücadele deneyimlerimizle bütünleştirerek, mücadelemize bilimsel dünya anlayışının rehberliğinde devam ettiğimizi ve edeceğimizi; mücadelenin durmadığını, mücadele kaçkınlarına, lafebelerine göstermiş olduk ve sürdürdüğümüz çalışmalarımızla da,bunun, partimizin miras edindiği mücadele geleneğinin bir parçası olduğunu, yaşamda bir kez daha kanıtladık.

İstanbul'daki PPKK taraftarlarının eylemleri basına da yansıdı. Ama basın olayı çarpıtarak verdi. Örneğin; Tan gazetesi, PPKK taraftarlarının eylemlerini "PKK'nın eylemleri" olarak lanse etti.

Bir Grup PPKK Taraftarı
İSTANBUL

BİJÎ 12 SALİYA PPKK !

HEVAL M. CİWAN Dİ 25 Ê NÎSANÊ DE Lİ ALMANYA FEDERAL Lİ BAJARÊ HANNOVERÊ Dİ ŞEVA PÎROZKİRİNA 12 SALİYA PPKK YÊ DE AXAFTİNEKÎ Bİ KURDÎ KİR. EM VÊ AXAFTİNA HANÊ PÊŞKÊŞÎ XWENDEVANÊN PÊŞENGÊ DİKİN.

REDAKSİYONA PEŞENG

Mêvanên hêja;
Hevalno, hogirno;

Partiya Pêşeng a Karkerî Kurdistan, di 22'yê vê mehê de 12 salên têkoşînê li pey xwe hişt, ket sala 13'a . Îşev, lì vir em gihane hev ku 12 saliya Partiya Pêşeng pîroz bikin. Berî her tiştî dixwazim sipasî mêvan û hemû beşdarên şevê bikim, ji ber ku hatine dixwazin mil bidin milê me, dest bidin destê me û bi me re bûne beşdarên pırozbahiya vê şeva han.

Partiya Pêşeng, di 22'yê Nîsana 1975'a de li Kurdistanê, di bin hoyên gelek dijwar de, bi dîzî hat avakirin. Ji wê rojê heta îro 12 sal derbasbûn. Her wekî di dîroka têkoşîna hemû gelên cihanê de, di dîroka diberxwedan, serhildan û tevgera gelê me de jî 12 sal, ne qonaxek pir dûr û dirêj e, lê baweriya me ewe ku, her çiqas kin be jî ew qonax di dîroka gelê me de cihekî muhim û berbiçav digre.

Di vê qonaxa 10-15 salên dawî de, têkoşîna rizgarîxwaziya Kurdistan, berê xwe da ser riyek nûh ku li ser esasên îlmî û nûjen ava bûye. Vê riya nûh a îlmî, hemlek xurt li tevgerê xistiye, tevger û têkoşîna milî a demokratîk, xebata serxwebûn û azadiya Kurdistanê di nav civaka Kurd de berfirehtir bûye; karker, gundi, ronakbir, xebatkar, xort û xwendevanên Kurdistanê her ku çûye, bêtir berê xwe dane riya xelasiya milî û civakî. Di vê qonaxê de jin û mêrên Kurd pirtir milê xwe dane hev û li hember dijmînê dagirker şer dikin.

Heger em bala xwe bidin van 10-15 salên dawî, emê bivînin ku, kedxwirî, zûlm zora dijmìn li ser gelê Kurdistan helbet kêm nebûye, bileks zêdetir, dijwartir û hovtir bûye. Dijmin îro ji do pirtir hewl dide ku nîrê zordestiye li hustûye gelê me bijdîne. Bi kurtî ji alî erîşê, xwînmijiyê, kuştin û lêdanê rewşa gelê Kurdistan xirabtir bûye. Lê li alî din jî guhartinek gelek hêja berpêş hatiye ku ew jî xurtbûn, gurr û geşbûna tevgera rizgarîxwazî ye. Berî 10-15 salan, dî cıvaka Kurdistan de ên li hember zordestiya dijmin radîwestiyan gelek kêm bûn, bi dehan yan jî sedan dihatin hejmartin. Piraniya civake, di bìn wî nîrê giranê metingehkarî û koletiyê de bêdeng diman, bi qedera xwe razıbûn, dengê xwe, serê xwe bilind nedikirìn ku zìncîrên koletiyê biqetînin. Dijmìn digot Kurd tunene. Dengekì Kurdayî xurt jî tunebû ku bêje "na em hene" loma jî li derve û li hundurê welat baweriyek belav bûbû ku di nav hidûdên dewleta Tirkiye de Kurd hemû heliyane, daxwazek wanî milî nemaye.

Le îro? Piştî têkoşîna van 10-15 salên dawî ku li hundir û li dervayî welat tê meşandin, rewş jì sedî sed hatiye guhartin. Bi hezaran, deh hezaran Kurd tevî tevgerê bûne, di riya serxwebûn û azadiya Kurdistanê de, ne hefs û zindan , ne jî kuştìn û ledan nikare wan bisekìnîne. Roj bi roj tevgera rizgarîxwaz xurtir û berfirehtir dibe. Her çiqas gelek darbe lê dikevin, rê li ber tên girtìn jî dî esasê xwe de pêş de diçe. Îdî ne ku tenê li dervayî welat yan di nav gelde hebûna miletê Kurd hatiye qebûl kirin; dujmun bixwe jî mecbûr dimîne hebûna miletê me qebûl bike. Helbet vê pêşveçûna han berî her tiştî bi saya têkoşîna gelê Kurdistan û bi saya dost û hevalbendên tevgera rizgarîxwaziya Kurdistan pêk hatiye. Di dîroka gelê Kurd de jî carek dìn tê îsbat kirin ku "kes ji ber xwe ve mafê kesekî nade. Maf nayên dayin tên stendin".

Gelî mêvanan;
Gelî hevalan;

Bi destnîşankirina vê qonaxa 10-15 salên dawî, bì destnîşankirina pêşveçûn, gurr û geşbûna xebata wê ya rizgarîxwazî helbet mexseda me ne ew e ku em bêjin ev gavên hêja û berepêş hemû bì saya Partiya Pêşeng hatine avêtin. Na. Em hemû jî dizanın ku hemû partî, rêxistin, komele û kesên şoreşger û welatparêz di vê têkoşînê de her yekê li gor xwe cih girtiye. Madem ku têkoşîn, têkoşîna qonaxa milî ya demokratîk e, helbet gelek çîn û tebeqên civatê dî avakirina vê qonaxa han de xwêdana xwe rêtine.

Lê bi baweriya me dive neyê înkarkirin û wê neyê înkarkirin jî ku, bi bîr û baweriyê, program û perspektîfên xwe yên ilmî, bi xebata xwe ya ciddî û aktîf a pirr alî, Partiya Pêşeng rola xwe ya girîng û esasî wek perçekî ji tevgerê daye îsbatkirin û nîşan daye ku layiqî baweriyê û hezkirina gelê me yê Kurdistanê ye. Partiya Pêşeng, bi xwe ji xebate dûrnexistinê, tim di têkoşîna sefên pêş de cigirtinê, ciye xwe yê hêja yê berbiçav di dilê gel de çêkiriye. A xebata 12 salan a ku daye partiya me yek jê jî ev rol û bawerpêanîn û hezkirin e. Loma jî em bi vê tekoşîna xwe ya 12 salan kefxweş û serbilindin.

Her wiha divê baş bê zanîn ku ev kefxweşî û serbilindî, tucarî me naxe û wê nexe rewşa pozbilindî yan jî serxweşiya serfiraziyan. Na, em tucarî nabin serxweş û pozbilindê karên biserketî, tucarî xwîna germ û fûriyayî li mêjiyê me naxe ku hişê me ji serê me here û em eqlê selîm winda bikin ku kêmasî, zeîfî û şaşîyên me di bîra me de neyên.

Helbet em baş dizanin ku, her çiqas xebat û têkoşîna me, îro ji doh pêşdetir e jî, hê gelek kil û kêmasiyên me jî hene. Hê em negihîştine wê rewş û hêza xurt ku em bi her awayî karibin bersîva problem û kemasiyên tevgerê bidin û karibin riya xelasiya dawî ya esasî hêsatir û kintir bikin.

Em baş zanin ku ne tenê partiya me, tevayiya tevgera rizgarîxwaziya gelê Kurd hê xwediyê gelek kêmasî, nezanî û zeîfiya ye. Berî her tiştî li ber çavê me hemûyan e ku, îro di qonaxek ewqas muhîm de tevgera rizgarîxwaziya Kurd li ser bingehê tekoşîna milî ya demokratîk negihiştiye hevkarî û yekîtiyê. Hêzên şoreşger, welatparêz û demokrat ên Kurd ji hev bela wela kardikin, her yek di rûnê xwe de diqijile. Ev yek him tevgerê qels dike him jî şaşîtî û probleman derdixe ser riya xebata serxwebûn û azadiyê. Heger berî deh salan hêzên Kurdistanê gîhaştibûna yekîtiyekê, rewşa me, wê ji îro gelek çêtir û pêşdetir, serêşî û sergêjaniyên me wê ji îro siviktir û dijmin ji îro qelstir bûna. Ji bo xurtkirin û başkirina rewşa îro û sibê jî divê em ji îro de xwe bighînin hev, hêzên xwe di yekîtiyekê de li hember dijmin xurttir bikin. Baweriya Partiya Pêşeng û her wiha baweriya piraniya miletê Kurd jî ev e. Loma Partiya Pêşeng, bi her wesîle li ser mesela yekîtiya hêzên Kurdistanî li ser avakirina cephak milî ya demokratîk a geleri radiweste, pêşniyarên berbiçav û li gor realîta îro tîne, dide xwiyakirin ku her dem amadeye ji bo yekîtiyekê.

Helbet kêmasiyên tevgera rizgarîxwaz ne tenê di tunebûna yekîtî, hevkarî an cebhekê deye. Li gelek aliyên din jî kêmasiyên me ne hindik in. Têkoşîna ku ji bo serxwebûna welatekî, azadiya gelekî û ji bo avakirina jiyanek nûh te dayîn dive bi naveroka xwe, hedef û programa xwe, bi stratejî û taktîken xwe bi serokatî û kadroyên xwe bi rexistin û rê û dirba xebata xwe ya bi tekiliyên xwe yên hundir û yên derva piralî, bi peywendiyên xwe yên siyasî û dîplomasî yên navnetewî û gelek awayên din xwe bigihîne, xwe piralî avabike. Bi kurtî ji bo rakirina vê jiyana dijwar a koletî û avakirina jiyanek nûh a bê kedxwirî, çi lazime, divê wan lazimiyan bi cîh bîne. Ji bo bi cîhanîne jî helbet berî her tiştî gav avêtin lazim e.

Partiya Pêşeng gava behsa kêmasiyên xwe û tevayiya tevgera rizgarîxwaziya Kurd dike, qesta wê yek jê jî tunebûna van lazimayiyan e. Loma jî di xebat û têkoşîna xwe ya îroyîn de, tecrûba 12 salên çûyî jî digre ber çav û li ser esasê bîr û baweriya xwe ya sosyalîzma ilmî di cehdîne ku him xwe him jî tevgera rizgarîxwaziya Kurd bi tevayî pêşdetir û mukemeltir bike.

Em zanin ku hê kemasiyên me gelek in, hê riya me dûr û dijwartir e, he divê em di ser gelek newal, çol û çiyan re bubuhurin. Lê em ne bê hêvî ne, baweriya me çewa bi gelê me heye her wiha bi her awayî bi roja serxwebûn û azadiye ji heye. Em zanin dûr nêzîk, lê rojekê miheqeq wê Kurdistan bibe serbixwe, jiyanek nû, wek bihara Kurdistanê bi ser me de were.

Biji tekoşîna serxwebûn û azadiyê

Biji yekîtiya hêzên şoreşger û welatparêzên Kurdistanê.

12 Saliya Partiya Pêşeng Pîroz be!

●

PARTİ VE YIĞIN ÖRGÜTLENMESİNİ GÜÇLENDİRMEK İÇİN İLERİ !

1 MAYIS'TA FAŞİZME KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleri, sömürgeci faşist diktatörlüğün ağır baskı ve yasaklamaları altında 1 MAYIS'ın 101. yıldönümünü karşılıyorlar. Yedi yıldır halklarımızın başına musallat olan faşist cunta tarafından yasaklanan 1 MAYIS, geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl da fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, grup gezilerinde, evlerde cezaevlerinde ve yurtdışında değişen koşullara uygun bir biçimde kutlanacaktır.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 MAYIS'ta yaşamın çok yönlülüğünde faşizme karşı verilen mücadele azmi bilenecek ve faşist cuntanın, gün geçtikçe gelişip boyutlanan toplumsal muhalefetten duyduğu korku artacaktır. Çünkü baskı ve yasaklamaların her şeye müktedir olmadığını, tarihsel gelişimin tekerleğinin ters döndürülemiyeceğini tarih, sayısız defa göstermiştir. Bunu cunta da, arkasındaki en saldırgan ve gözü dönmüş yerli ve uluslararası tekeller de çok iyi biliyor.

Son yedi yıldır dayatılan ekonomik, toplumsal ve siyasal politikaların bir bir iflas etmesi, ihtiyaç duyulan bir kitle tabanının elde edilememesi, açıktır ki faşizmi ve arkasındakileri tedirgin ediyor, korkutuyor. Kürdistan'da sürdürülmekte olan her yönüyle ilan edilmemiş savaş hali; dayatılan yıldırma, sindirme ve imha politikaları; yaygınlaştırılmak istenen mühbirlik ağı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizi durduramıyor. Teslimiyetçi Türk-İş yönetimi bile rejime karşı daha "açık" tutumlar takınıyor; tabandan gelen gür seslerin önüne geçemiyor. Köylüler, küçük esnaf ve zenaatkarlar, memurlar rahatsızlıklarını çeşitli vesilelerle düzenlenen toplantılarda dile getiriyorlar. Gençlik, özellikle üniversite gençliği, YÖK ve çıkarılmak istenen "tek tip öğrenci dernekleri"ne ilişkin yasa şahsında rejime karşı açık tutum alıyor. Son günlerde yaygınlaşan yürüyüş, açlık grevleri, yemek boykotları vb. eylemler cunta ve işbirlikçilerini korkutuyor, geri adımlar atmaya zorluyor.

Faşist diktatörlüğün "İrtica" yaygaralarının kofluğu da bizzat tutumlarıyla açığa çıkıyor. "Türbanlılar"ın gösterilerine büyük ölçüde hoşgörülü davranan polis, "tek tip dernekler"e hayır diyen öğrencileri jopluyor, yerlerde sürüklüyor, tutukluyor. Rabıta örgütünden alınan yardımlar savunuluyor; üniversitelerde vaazlar veriliyor; Kürdistan'da dağıtılan ve hala da kahvelerde, dükkanlarda, lokantalarda asılı bulunan bildiri ve afişlerle "İslami cihat" çağrısı yapılıyor. "Türk-İslam sentezi", "milli politika" olarak benimsenmiştir. Tüm bunlar "irtica" demagojileriyle timsah gözyaşlarının döküldüğünü gösteriyor. Çünkü rejimin kendisi en gericidir.

1 MAYIS'ın 101. yıldönümünü karşılarken Türkiye ve Kürdistan halklarının önündeki güncel görev faşizmi tüm kurum ve kurallarıyla alaşağı etmektir. Bu yöndeki her çaba ve kazanım, yedi yıldır halklarımıza karşı bir "pis savaş" sürdüren cuntanın ömrünü kısaltacaktır. 1 MAYIS, ancak bu şekilde halklarımızın ortak mücadelesinde yaşatılabilir.

— KAHROLSUN SÖMÜRGECİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

— YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ ORTAK MÜCADELESİ!

—YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ; 1 MAYIS!

—YAŞASIN PROLATERYA ENTERNASYONALİZMİ!

26 Nisan 1987
PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi

Yeni Sürgünler Dayatılıyor

Sömürgeciler halkımızın ulusal birliğini parçalama, kültürel asimilasyonu hızlandırma ve bir ulus olarak tarihten silmek için ne gerekiyorsa yapmaktan geri kalmıyorlar. Katliamlar kültürel değerlerin talanı ve yasaklanması, zora dayalı asimilasyon gibi sömürgeci baskı politikalarının en vazgeçilmez uygulamalarının yanısıra, Kürdistan'da toplu sürgünler de dönem dönem gündeme gelmektedir.Parçalama,sindirme ve eritme amaçlı sürgünler, Osmanlı İmparatorluğu döneminde de,Kemalist diktatörlük döneminde de halkımıza zorla dayatıldı ve yüzbinlerce Kürdistanlı, Türklerin çoğunlukta olduğu bölgelerde mecburi iskanlara tabi tutuldu.

Son müslüman Türk devletinin yöneticileri de her yönüyle eksiksiz bir şekilde atalarına benziyor olmak istemektedirler. Bir süre önce basına yansıyan ve Dersim köylülerinin yanısıra kamuoyuna yansımayan, ama aynı planın farklı biçimlerde uygulamaları da görülmektedir.

Bölgemizde (Şırnak, Silopi) bu uygulamalar daha çok askeri yetkililer ve devletle bütünleşmiş uşak aşiret birimlerinin ortak hareket etmeleri biçiminde kendisini gösteriyor. Sömürgeci Türk devleti ile işbirliğinde en önemli rolü, Tahir Xan ağa üstlemektedir. Uygulamaya hedef olanlar ise, daha çok yörede yurtsever olarak bilinen ailelerdir. 12 Eylül sonrasında özellikle de son dönemlerde çok yoğun ve bunaltıcı bir sindirme hareketi gözlenmektedir.

Devamı S.12'de

Neden Olmasın?

Cuntanın başı Evren'in son zamanlarda sık sık dile getirdiği bir korku var: "Benim ölmemi isteyenler var. Beni öldürmek isteyenler var. Hatta hastalanmamı isteyenler var". Gerçi Evren bunları daha çok, rejime ve kendisine yönelik eleştiri ve kampanyaların arttığı dönemlerde söylüyor; ama işin özünde, geçmişte ve günümüzde devrilen diktatörlerin başına gelenlerin bir gün kendisinin de başına gelebileceği korkusu vardır.

"Sabık" diktatörlerden bazılarının başına gelenlere şöyle bir gözatıldığında Evren'in içini kemiren korkunun kaynakları daha açıkça görülmektedir. Hitler, Kızıl Ordu'nun zaferi karşısında ininde intihar etti. Musolini bacaklarından asıldı. Somoza kaçtığı ABD'de bazoka mermisiyle paramparça oldu. İran Şahı "kahrından" öldü. Köklü devrimci dönüşümler sonucu devrilmemelerine rağmen Markos ve Baby Dock'un başına gelen de hatırlardadır. Arjantin' de Alfonsin'in uzlaşmacılığına rağmen cunta lideri Videla ömür boyu hapse mahkum oldu, diğer cunta liderleri çeşitli cezalara çarptırıldılar. Örnekler çoğaltılabilir.

İşte faşist Evren ve benzerleri "akibetler"in kendilerinin de başına gelebileceğini düşünerek en ufak bir eleştiriyi bile "benim ölmemi isteyenler var" sözüyle özdeşleştirmek istiyorlar. Rabıta örgütünden alınan yardım nedeniyle "Evren istifa etsin" biçimindeki açıklamayı Evren, yukarda belirtiğimiz can korkusuyla birlikte cevaplandırdı.

Ne var ki hiç bir zaman korkunun ecele faydası olmamıştır ve olmayacaktır da. Çünkü Evren ve şurekasının son yedi yıldır yaptıkları, onları bir değil bir kaç defa ölüm cezasına çarptırmaya yetiyor. Bunca kan, gözyaşı ve sömürünün sorumlusu faşist cuntadır. Cezaevlerinde, sokaklarda ve dağ başlarında canları pahasına halklarımızın mücadele onurunu koruyanların katili; geçim derdi nedeniyle çocuğunu, organlarını, kadınsa etini satışa çıkarmaya iten bu aşağılık ve halk düşmanı faşist rejimdir. Bir avuç yerli ve uluslararası tekel uğruna halklarımıza tarihin en karanlık dönemlerinden birini yaşatan yine faşist Evren cuntasıdır. Kürdistan'da yediden yetmişe yüzbinlerce insanımızı işkenceden geçiren, kadınlarımızı çırıl çıplak köy meydanlarında dayaktan geçiren, onbinlerce köylümüzü mecburi göçe zorlayan Evren'in başını çektiği sömürgeci faşist diktatörlüktür.

O halde neden Evren ve şurekası, Musollini gibi bacaklarından asılmasın, Hitler gibi ininde intihara "mecbur" bırakılmasın, Somoza gibi bazoka mermileriyparamparça olmasın; ya da İran Şahı gibi "kahrından" ölmesinler. Evet, Evren ve diğer elebaşılar, neden bunlar gibi olmasın? Az mı halklarımıza çektirdiler? Yaptıkları sözünü ettiklerimizden birinin akibetine uğramaları için yeter, artar bile.

Cizre:

Önce Kafalarını Taşla Ezdiler, Sonra Paraları Alarak Uzaklaştılar

1985'te Cizre'ye gelen iki sivil giyimli siyasi polis de kendilerinden önce yöreye gelen meslektaşları gibi halkı haraca bağlamak amacıyla bir sürü dolap çevirdiler. Yurtseverleri ihbar ettirdiler; ardından da salıvermek için yüzbinleri bulan miktarda rüşvet istediler. Bu yöntemlerinden pek verim alamayınca da başka yolları denediler. Cemil adlı siyasi polis 1986'da Dinar alışverişi yapanları Nusaybin caddesinde beklemeyi, yakalayarak rüşvet almayı başlıca uğraşı haline getirdi. Arkadaşı da ondan aşağı kalmıyordu. O da arasıra Nezirhan tesislerine gidip Gaziantep'e Dinar alışverişi amacıyla gidip gelenleri izliyordu.

Bir gün Gaziantep'ten dönerlerken, M.D ile H.Ş. isimli şahısların (bunlar Dinar alım satımı ile uğraşıyorlardı) arabaları Nezirhan tesislerinde bulunan bu iki siyasi polis tarafından durdurulur. Polisler, Cizre'ye kadar arabaya binmek istediklerini söyleyerek arabaya binerler. Mehmet Dindar ve arkadaşında 30-40 milyon lira var. "Emiyetimiz için de iyidir diyerek" polislerin arabaya binmesine sevinirler. Cizre'ye 30 km mesafedeki Beyhan tesislerine geldiklerinde, polisler silahlarını çekerek arabayı tenha bir yola sürdürürler. Daha sonra M.D. ve H.Ş'yi taksiden çıkararak bir kayaya bağlar, kafalarını taşla parçalayarak öldürür ve paralarını alarak uzaklaşırlar.

Olay 1986'da cereyan eder. Aradan bir yıl geçtikten sonra, geçenlerde işledikleri halt ortaya çıktı.

Cizre halkı "sizin güvenliğiniz için buradayız" diyen faşist diktatörlüğün işgal birliklerinin, polis ve istihbaratçılarının çirkefliklerinden bir tanesine daha şahit oldu.

C. ROJAN

Peşeng: Sayfa 9

Kürtçe Nire SHP Nire?

Nisan ayı ortalarında Siirt'te yapılan "SHP Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Toplantısı"nın alelacele sona erdirilmesine neden olan SHP MKYK üyesi Turgut Atalay'ın konuşması ve sonraki gelişmeler, hem SHP'nin "sosyal demokratlığı"nı hem de SHP'de sözümona "çağdaşlık" mücadelesi veren kesimlerin gerçek yüzünü birkez daha ortaya koydu. SHP'deki tüm gruplar yekpare bir tutum içine girdiler. Bir çok konuda birbirine kıran kırana giren bu gruplar, sorun "Kürt sorunu" olunca tüm ayrılıkları bir tarafa koyarak E.İnönü etrafında kenetlendiler.

Böylesine kenetlemeye yolaçan konuşma, "Hint Horozu" E.İnönü tarafından "bölücülüğü teşvik" olarak değerlendirildiyse de özünde son aylarda M.Ali Birant'tan M.Toker'e; ANAP'li F. Tarımcıoğlu'ndan DYP'li G. Ergenekon'a kadar varan geniş kesimlerce dile getirilen "Kürt sorunu"ndan pek farklı bir şey içermiyordu. Sözkonusu kesimler "Kürtler vardır ve buna göre politikalar belirlenmeli" biçiminde özetlenebilecek görüşler ileri sürerken, T.Atalay bu noktadan hareketle SHP program ve tüzüğünün Kürtçe'ye çevrilmesini, Kürtçe isimlere yasak konulmamasını vb. görüşleri savundu.

SHP MKYK sorunun özünü tartışacağına biçimi değerlendirdi ve T.Atalay'ı ihraç istemiyle disiplin kuruluna verdi. 28 Eylül seçimlerinde Bingöl'de "Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun sorunlarını ancak SHP iktidarı çözebilir" diyen İnönüler, Gürkanlar, Canverler ne "hikmetse" (!) sıradan bazı sorunlar karşısında bile tekrar sınıfta kaldılar. Halbuki önerilen sadece ve sadece SHP program ve tüzüğünün Kürtçe'ye çevrilmesi ve ailelerin çocuklarına istedikleri isimleri koyabilmesi türünden istemlerdi. Bu istemleri savunmak için sosyal demokrat olmanın gerekmediği ve 1979 ara seçimlerinde MSP'li bir adayın da yarım saatlik Kürtçe radyo yayını önerdiği biliniyor.

Ne yazık ki bir çok temel sorunda olduğu gibi Kürt sorununda da kafalar hala kumdaydı; ve sorun kimi çatlak seslerle geçiştirilmek isteniyordu. T.Atalay, konuşmasını "ülkenin birlik ve bütünlüğü" için yaptığını söyledi ise de SHP MKYK'sini ikna edemedi. Görünen o dur ki SHP, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini dumura uğratmak amacıyla ileri sürülen bazı "sıradan" istemleri bile kabule yanaşmıyor; çatlak sesleri sindiremiyor. Bu nedenledir ki SHP "bölücülüğü teşvik edici davranışlara" pirim vermediğini göstermek için kuruluşundan bugüne değin takındığı en yekpare tutumu takındı. Bu da onun sözcülüğünü yaptığı burjuva kesimlerin geleneksel tutumundan kaynaklanıyor. Çünkü Türkiye'de burjuvazinin hemfikir olduğu "milli davalar"dan biri de Kürdistan sorunudur. SHP'de "kim daha fazla çağdaş sosyal demokrattır" tartışması süredursun, en son Siirt'te sergilenen tutum hangi açıdan değerlendirilirse değerlendirilsin şovenizmin alasıdır. En ufak istemlerde bile "kıyamet" koparanlar ne Kürdistan halkının ne de Türkiye halkının temel sorunlarını çözebilirler. Çünkü buna ne sınıfsal yapıları ne de buna denk düşen ideolojileri uygundur. Ama burjuva demokratlığının göstergelerinden olan bazı tutumların hala Türkiye'de "aşırılık"la değerlendirilmesi de olsa olsa "Türk modeli burjuva demokratlığı"dır. Bu konuda görev, yine Türkiye ve Kürdistan komünist ve devrimci demokratik güçlere düşüyor. SHP ve genel olarak burjuva demokratlarının yapıları olduğu gibi değerlendirilerek teşhir ve tecrit politikası sürdürülmelidir. ●

Cizre'de Newroz:

Görkemli Ateş Kümeleri

Newroz arifesinde alınan tüm sıkı güvenlik önlemlerine ve bir dizi insanın yakalanmasına zemin oluşturmak amacıyla önceden planlanıp sahneye konulan provakasyonlara, Cizre'de estirilen baskı ve teröre rağmen, Newroz'u görkemli ateş kümeleri yakarak ve bu günün anlam ve önemini yığınlar arasında propaganda ederek kutladık.

Cizre çevresindeki dağlık-tepelik alanlarda serpiştirdiğimiz ateş kümeleri iki saat boyunca devam etti. Ateşin yakıldığından haberdar olan faşist diktatörlüğün asker-polisiye güçleri kalabalık bir şekilde, ellerindeki panzer ve benzeri en ağır silahlarını yanlarına alarak tepelerdeki ateşleri söndürmek amacıyla seferber oldular. Ateşler söndürüldükten sonra halktan rasgele tutuklamalar oldu. Bir çok genç insana işkenceler yapıldı.

Ama her şeye rağmen PPKK taraftarları eylemlerinde başarı sağladılar. Sömürgeci güçlerin seferberliklerini sonuçsuz çıkardılar.

—YAŞASIN NEWROZ!

—YAŞASIN PPKK!

C.ROJAN

Ceylanpınar:

Çifte Standart

Ceylanpınar'da çevre köylerde köylülerin evleri jandarma komutanı yüzbaşının emriyle askerler tarafından yıktırılıyor.

Yeni ev yapmak isteyen köylülerin emekleri ve masrafları hiçe sayılarak inşaatları yıktırılıp, ev sahipleri "izinsiz ev yaptıkları" için günlerce göz nezaretine alınıp işkence görüyor ve hakarete uğruyorlar.

Ev yapmak ve köylerde gece silahsız nöbet tutmamak suçundan çok sayıda kişi gözaltına alındı. Bu nedenle gözaltına alınıp sonra serbest bırakılan yaşlı bir köylü gözaltı süresi boyunca aç, susuz ve uykusuz ayakta bekletildiklerini ve ayakta beklemekten, uykusuzluktan halsiz düşüp oturmak isteyenlerin tartaklandığını ve hakarete uğradığını söyledi.

Öte yandan devlet tarafından ilçe girişinde iskan edilen, kendilerine son derece modern evler yaptırılan, toprak dağıtılan ve çoğu da devlet dairelerine alınan Afganlılar, ilçe halkına bazı isteklerini kabul ettirmek için sık sık asılsız ihbarlarda bulunuyorlar. Bu ihbarlar sonucu halka, polis ve askerlerce hakaret edilmekte,bazı kişiler sokak ortasında tartaklanıp, dövülmektedir.

Bu konuda kendim tanık olduğum bir olayı aşağıya aktarıyorum.

Ceylanpınar'dan Diyarbakır'a gelirken arabamıza birkaç Afganlı da bindi. Bunlardan biri de yanıma oturdu. Yol ücreti için muavinle uzunca bir tartışmadan sonra ücreti verip fatura istediler. Muavin ikimize de fatura verdi. Aradan biraz zaman geçtikten sonra tekrar istedi, yine muavinle tartıştılar. Sonra muavin verip vermediğini bana sorunca bende ikimize de verdiğini söyledim. Bunun üzerine bana sataşınca, bende "yaşlı başlı adamsın, üstelik müslüman geçinirsiniz, niye yalan söylüyorsun?" deyince de cebinden çıkardığı Kuran'a el basmamı istedi ben de tersledim.

Diyarbakır'a vardığımızda arabayı durdurup plakasını alıp, çevrede polis arayınca polise ne diyeceksin diye sorduğumda aldığım cevap şu oldu: "Sizleri getirenin avradını..." diyeceğini söyledi.

Durumum elverişli olmadığından ordan uzaklaştım. Ancak sonradan şöfür ve muavini şikayet ettiğini öğrendim.

RÊNAS

M. ŞİRİN'İN KATİLİ ...

Baştarafı S. 1'de

olmak" amacıyla gerici-faşist güruhlarca gerçekleştirilen ilk saldırıdır ve bunun "3 Mayıs Türkçüler Bayramı"nda Kürdistanda tezgahlanması tesadüf değildir. Önceki yıllarda faşist rejimin Kürdistan'da helikopterlerle dağıttığı, imza karşılığı muhtarlara, kahvehanelere, lokantalara verilen ayyıldızlı camili "İslam için cihat" çağrılarını içeren bildiri ve afişlerle, üniversite ve askeri komutanlıklara gönderilen "irşat ekipleri"yle, Kürdistan'ın dört bir yanında yaygınlaştırılan Kuran kurslarıyla yaratılmak istenen ortama, Van'daki son planlı saldırı en açık bir örnektir. Evren -Özal çetesinin gerek Kürdistan'daki ulusal demokratik muhalefete, gerekse genel olarak sola karşı benimsediği "Türk -İslam sentezi, dün "bozkurtlar"ın yaptıklarını bugün "İslamın bekçileri"ne yaptırıyor. Günümüzde faşist milislik yeni kılıflara büründürülüyor. Faşist devlet terörü, "İslam bekçileri" gibi uydurma kılıflarla gerici-faşist çetelerle desteklenmek isteniyor.

Yani hangi açidan ele alınırsa alınsın Van'daki saldırının sorumlusu bir avuç kendini bilmez değil, faşist rejimin bizzat kendisidir. Halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine karşı oluşturulan "koruculuk" muhbirlik ve teslimiyet ağına diktatörlük destekli gerici-faşist sürüler de eklenmiş durumda. Ama ŞİRİN'leri öldürmekle halkımızın mücadelesini durdurmaya hevesleneneler Kürdistan tarihi en iyi cevaptır. Gencecik yaşında Kürdistan devrim şehitleri kervanına katılan M. Şirin gibi Milyonlarca ŞİRİN'imiz vardır. Çünkü biz halkız, doğarız ölümlerde .

—Kürdistan Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

—Kahrolsun Sömürgeci Faşist Diktatörlük!

—Yaşasın Kürdistan Halkının Ulusal Ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelesi!

Mayıs 1987
PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi

Dört Yurtsever Yakalandı

Mart ayında Uludereli bir "köy korucusu"nun ihbarını değerlendiren sömürgeci faşist diktatörlüğe bağlı askeri birlikler, karadan ve havadan harekete geçerek Irak'ın egemenliği altındaki Kürdistan parçasından gelmekte olan 4 Kürt yurtseverini düz ve karlı bir alanda çembere aldılar.

Silahlarıyla birlikte yakalanan Hüseyin, Halil, Kazım ve Salih isimli bu yurtseverler hemen işkencehanelere alındılar. Kendilerinden şu ana kadar herhangi bir haber alınabilmiş değil.

C.ROJAN

Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük !

Pêşeng: Sayfa 11

HER ŞEY DAHA GÜÇLÜ BİR PPKK İÇİN!

Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşunu, bilimsel sosyalizminin öncülüğünde gerçekleştirmek amacıyla 22 Nisan 1975 tarihinde kurulan Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK), zorlu mücadele dolu 12 yılı geride bırakarak 13. yıla giriyor. Kürdistan tarihinde 12 yıl, küçük bir kesit olmasına rağmen, PPKK'nin 12 yılda kaydettiği aşama övünç kaynağıdır; işçi sınıfı ve emekçi halkın kararlılık göstergesidir.

PPKK'nin kuruluduğu dönem incelendiğinde, başarıyla, eksiklik ve yanlışlarıyla bir bütün olarak varılan bu aşamanın ne denli önemli olduğu ortaya çıkıyor. 12 Mart faşist müdahalesinden sonra Kürdistan ulusal demokratik muhalefeti "ayrı örgütlenme", "bağımsızlık", "dünya devrimci süreci" tartışmalarıyla çalkalanırken devrimci-yurtsever hareketen gelen kimi kadroların sınıf örgütlenmesi, bağımsızlık ve dünya devrimci sürecinde karar kılarak 1975 Nisan'ında PPKK'yi kurmaları Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkı için bir dönüm noktasıydı. Ortada bilimsel sosyalist bir geçmiş olmamasına, ideolojik ve politik yetersizliklere rağmen, ne denli doğru ve saygın oldukları kısa bir sürede pratikte de kanıtlanan ilkeler temelinde örgütlenmeleri, işçi sınıfı biliminin Kürdistan'daki ilk örgütlü adımıydı.

PPKK, kuruluşundan sonra yaşamın bir çok alanında gerçekleştirdiği çalışmalarla bir taraftan diğer sınıf ve katmanların çıkarlarını yansıtan örgütlerin, örgütlenme ve bağımsızlık konularında netleşmelerine yardımcı olurken öte yandan da gelişmelere damgasını vurarak onbinlerce insanı yönlendirdi. Ulusal demokratik bilincin geniş kitlelerde oluşması için değişik mücadele biçim ve araçlarını kullandı. Kürdistan devrimci demokrat gençliğinin örgütlenmesi için uygun adımı attı ve merkezi gençlik örgütü kuruldu. Kürdistanlı kadınların ilk defa merkezi bir çatı altında örgütlenmeleri için girişimlerde bulundu. Sendikalarda, kooperatiflerde, okullarda, köylerde, esnaf ve zanaatkarlar içinde geniş bir taraftar kitlesi kazandı.

12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra parti içinde boy veren sağ oportünist anlayışların zararları tespit edilerek gereken adımlar atıldı ve parti, sürüklenmek istenen teslimiyet bataklığından kurtarıldı. 1983 başlarında 2. Kongresi'ni gerçekleştiren PPKK, kuruluşundan o güne kadar varolan eksiklikleri ve yanlışlıkları ortaya koymaktan çekinmedi ve adına layık bir tutum takındı. Partiye yönelik operasyonlara, karalama ve demagojilere rağmen mücadeleyi uygun araçlarla sürdürmeye çalıştı. 1986 Şubat'ında gerçekleştirdiği konferansla daha güçlü bir PPKK için adımlar atıldı.

PPKK 12. yıldönümünü kutlarken gerek Kürdistan genelinde, gerek Kürdistan'ın Türkiye egemenliğindeki parçasında, gerekse de Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesinin sağlanması yönünde üzerine düşeni yapmaya çalışıyor. Kürdistan'da dayatılan teslimiyet ve ihaneti, oynanan provakasyon ve komploları boşa çıkarmanın, sömürgecilerin amaçlarını kursaklarında bırakmanın yolunun tüm ulusal demokratik güçlerin birliğinden geçtiğine inanıyor. Faşizmi alaşağı etmek için Sol Birlik'i geliştirip güçlendirmenin, tüm anti faşistlerin birliğini sağlamanın zorunluğunu vurguluyor. Kürdistan'ın dört parçasında mücadele veren ulusal demokratik örgütlerin birliği için ardıcıl çabalarını sürdürüyor ve bir "Ulusal Otorite"nin gerekliliğini belirtiyor.

Yeni bir mücadele yılına girerken, PPKK, sürecin kendisine yüklediği görevleri yerine getirmek için zorlu mücadeleyle karşı karşıya olduğunun bilincindedir. Ve bugün de mücadeleyi ardıcıl bir biçimde sürdürecektir.

— Yaşasın Kürdistan Ulusal Demokratik Güçlerinin Birliği!

— Yaşasın PPKK!

PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi

YENİ SÜRGÜNLER DAYATILIYOR

Baştarafı S.8'de

Geçmişten beri yurtsever olarak bilinen ve kısmen sayıca kalabalık aileler göçe zorlanmaktadır. Hemen hemen hergün ailelerden biri keyfi olarak göz altına alınmakta, işkence edilmekte, tarım faaliyetleri engellenmekte, köyden çıkışları yasaklanmaktadır. Bütün bunlarla kendilerine yöreyi terketmeleri dayatılmatadır. Kimi ailelere bölgeyi, en son terketmeleri gereken gün bile verilmiştir.

Şimdi bütün devrimci ve yurtseverlere düşen görev bu gizli ve sinsi planları teşhir etmek, açığa ve boşa çıkarmaktır.

6.6.1987
M. Fırat
Şırnak/Siirt

Pêşeng: Sayfa 12